

Камчатка

www.kamchatka.cat

Abril 2009

© Alex Lemer / sanler72@gmail.com

WEBSITE & VIDEO

www.kamchatka.cat

<http://youtube.com/KamchatkaTeatre>

LA RUTA DE KAMCHÀTKA

2009

Museu Picasso, Barcelona, 26/04/2009

Project Memòria Kamchàtka, Sant Adrià de Besòs, 24 i 25/04/2009

Nou Producció "El Carnaval dels animals"
Roda de Premsa, Festival GREC, Barcelona, 21/04/2009

1er aniversari de l'AVE a Estació Sants, Barcelona, 20/02/2009

2008

Tarragona, **Catalunya**, 11/12/2008

Project Record Kamchàtka, **Espanya**,
Novembre 2008

Caixa Catalunya, **Barcelona**, 26/10/2008

Escena Poblenou Festival de Tardor, **Barcelona**,
17/10/2008

Budapest Autumn Festival, **Hungria**,
11 i 12/10/2008

Label Rue, La Grand Combe, **França**, 19/09/2008

Festival de rue de Ramonville, **França**, 13/09/2008
XVIII Mostra d'espectacles al carrer Vilafranca del
Penedès, Catalunya, 30/08/2008

Bat Yam Street Theatre Festival, **Israel**,
26, 27 i 28/08/2008

Font'Arts, Pernes les Fontaines, **França**,
10/08/2008

La Strada, Graz, **Austria**, 02, 03 i 04/08/2008

Jersey Arts Centre, **Regne Unit**,
30 i 31/07/2008

Watch This Space, Londres, **Regne Unit**,
28 i 29/07/2008

Premi MirarmirO 2008 al millor espectacle

Festival Internacional de Teatre de Carrer
MirarmirO, Gent, **Bèlgica**, 24 i 25/07/2008

De Zomer, Menen, **Bèlgica**, 21/07/2008

Chalon dans la rue, Chalon sur Saône, **França**,
18, 19 i 20/07/2008

Teatre de carrer, Comú d'Ordino, **Andorra**,
12/07/2008

Hat Fair, Winchester, **Regne Unit**,
05 i 06/07/2008

IV Festival d'Art de Carrer, L'Hospitalet, Catalunya,
04/07/2008

Teatre i Circ al Parc Martorelles, Barcelona,
30/06/2008

Festival Internacional de Teatre de Calle, Alcorcón,
Espanya, 21/06/2008

Festival Internacional de las Artes de Castilla y
León, Salamanca, Espanya, 14/06/2008

FITEI, Porto, **Portugal**, 07 i 08/06/2008

Apropem-nos, Barcelona, 17/05/2008

Internationales Straßentheaterfestival, Detmold,
Alemania, 11 i 12/05/2008

Fira de Teatre de Titelles, Lleida, Catalunya,
04/05/2008

Festa del Consum Responsable, Barcelona,
06/04/2008

Dia Mundial del Teatre, Vic, Catalunya, 29/03/2008

La Noche de los Teatros, Madrid, Espanya,
27/03/2008

FestivALT.o8, Vigo, Espanya, 22 i 23/02/2008

Escenaris 08, Girona, Catalunya, 26/01/2008

CaixaForum, Barcelona, 13/01/2008

2007

Dia Internacional del Migrante, Sant Adrià de
Besòs, 18/12/2007

La Marató de TV3 · El cor no avisa, Televisió de
Cataluña (en directe), 14/12/2007

Fira de la Coca i del Mató, Monistrol de Montserrat,
Catalunya, 27/10/2007

Escena Poblenou Festival de Tardor, Barcelona,
21/10/2007

Festival Internacional de Teatre Infantil i Juvenil,
Cerdanyola del Vallès, Catalunya, 30/09/2007

Gest, Esparreguera, Catalunya, 28/09/2007

La Mercè · Arts de Carrer, Barcelona, 23/09/2007

Label Rue, Alzonne, França, 22/09/2007

VI Jornada Tècnica de les Arts de Carrer,
Barcelona, 21/09/2007

FiraTàrrega, Catalunya, 07 i 08/09/2007

Festival Internacional de Teatre Amateur, Girona,
Catalunya, 01/09/2007

Rialles d'estiu, Pineda de Mar, Catalunya,
28/07/2007

1,2,3 del Pallasso, Tiana, Catalunya, 07/07/2007

Sant Adrià de Besòs, Catalunya, 30/06/2007

La Mostra, Igualada, Catalunya, 09/06/2007

Perpetracions, Barcelona, Catalunya, 26/05/2007

Festival Baule d'Airs, Baule, França, 20/05/2007

Castellar del Vallès, Catalunya, 24/03/2007

EXPOSICIONS**SANT ADRIÀ RECREA
L'ONADA MIGRATÒRIA
A 'EL SEVILLANO'**

JOAN CORTADELLAS

Sant Adrià de Besòs o La companyia teatral Kamchatka (a la foto) va representar ahir un grup d'immigrants que acabaven d'arribar a Catalunya a bord del tren *El Sevillano*. L'Ajuntament de Sant Adrià ha instal·lat un vagó de les mateixes característiques que els que es desplaçaven entre Barcelona i Sevilla entre els anys 40 i 70 al jardí de la masia de Can Serra, on està situat el Museu d'Història de la Immigració. Després de restaurar-lo, als 12 compartiments del tren es difon la història dels que van arribar a bord d'aquest transport i se'ls reconeix el seu esforç.

Reportage TV Web **lamalla.cat**<http://www.lamalla.cat/infolocal/noticies/article?id=258168>

29 abril 2009

El Grec alçarà el teló amb circ italià

L'espectacle «El jardí dels estels», una lloança a la creació, inaugurarà el festival el 20 de juny

MARIA PALAU / Barcelona

● L'antídoto a l'escridassada que va rebre l'any passat l'espectacle inaugural del Grec les té totes per ser efectiu: es diu circ. El director Ricardo Szwarczer ha decidit insuflar enguany

l'obertura del festival d'estiu de Barcelona amb ingredients festius, perquè, aquesta vegada la festa no acabi amb decepció com fa un any. Una proposta de circ italià de títol simbòlic i poètic, *El jardí dels estels*, inaugurarà el 20

de juny el Grec 2009. Concebut pels mestres Marcello Chiarenza i Alessandro Serena, l'espectacle integra artistes de diverses nacionalitats, també la catalana, i està especialment adreçat al públic familiar.

Les deu de la nit no és una hora, diguem-ne, ideal per al públic familiar. Però Ricardo Szwarczer ho té clar: «Els nens [suggereix a partir de 8 anys] viuran un gran moment que recordaran per sempre més.» Perquè l'espectacle inaugural del festival Grec és el *gran moment* del Grec.

El circ ja havia trobat el seu espai en el festival els darrers dos anys però mai s'hauria imaginat el protagonisme, el màxim protagonisme, que tindrà enguany. El públic familiar té una ocasió única per passar una vetllada inoblidable el dissabte 20 de juny o -si ho prefereix- l'endemà diumenge. L'horari potser sí, però el preu no serà cap impediment: hi ha una tarifa especial familiar de 8 euros per persona, sempre que hi hagi com a mínim un nen menor de 16 anys i un màxim de dos acompanyants adults.

El teló del Grec 2009 s'alçarà amb una proposta de circ italià; en concret del nou circ italià que beu dels gèneres populars i tradicionals, com la *comèdia dell'arte* i el circ clàssic, i en fa una relectura i una fusió amb el *clown*, les acrobàcies, la dansa i els malabars. No és casualitat la presència de circ italià en el Grec d'enguany: Szwarczer va avançar ahir que el conjunt del programa del festival, que no s'ha presentat públicament, estarà *perfumat* d'Itàlia.

El jardí dels estels és un

Divertida fotografia ahir al Palau de la Virreina, amb els responsables de la programació familiar del Grec. / ANDREU PUIG

espectacle de circ, o més ben dit, un espectacle d'espectacles, de Marcello Chiarenza i Alessandro Serena, que treballen junts des de fa més d'una dècada; l'un aporta el seu bagatge en el teatre festiu de carrer i l'altre, les sòlides arrels del circ clàssic. Chiarenza i Serena debutaran a Barcelona amb un nodrit grup d'artistes europeus, que actuaran amb artistes catalans com ara l'acrobata aèria Fura i una vintena d'alumnes de l'Escola de Circ Rogelio Rível de Barcelona. «El circ té moltes coses a aportar a la contemporaneïtat, i Barcelona ens regala una oportunitat per demostrar-ho», deia ahir Alessandro Serena. *El jardí dels estels* és

«una lloança a la creació».

L'espectacle consta de dues ànimes o dues parts: *Criatures*, que tindrà lloc a l'amfiteatre, i pròpiament *El jardí dels estels*, que s'escamparà com una taca d'oli pels remodelats jardins del teatre Grec, que després de les obres han recuperat el seu disseny original. *Criatures* és una representació basada en les arts del teatre acrobàtic africà que neix inspirada en el *Càntic de les criatures* de Sant Francesc d'Assís. És una novetat a Barcelona, però no pas a Europa. Des de la seva estrena s'ha representat prop de 300 vegades a tot el continent, amb gran èxit de públic (més de 150.000 espectadors). En canvi, l'al-

tre moment de l'espectacle, *El jardí dels estels*, sí que ha estat concebut expressament per al festival.

Més familiar que mai

En realitat, l'espectacle inaugural del Grec d'enguany és una de les quatre propostes adreçades especialment (que no exclusivament) al públic familiar. Catherine Allard signa la direcció del muntatge que IT Dansa portarà al Mercat de les Flors del 7 al 10 de juliol i que inclou *Sechs Tänze*, del prestigiós coreògraf Jiri Kylián; *I like five*, concebuda per Stijn Celis per a la companyia, i *Minus 16*, d'Ohad Naharin, una peça carregada d'expressivitat.

L'11 de juliol, a l'Audi-

tori es durà a terme el programa doble d'animació teatral, cinema i música en directe *Música per a les feres: El Carnaval dels animals i Pere i el llop*. És un còctel d'animació de Kamchátka, grup dirigit per Adrian Schwarzstein, i música de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, que es completa amb una versió cinematogràfica animada de *Pere i el llop*, de Serguei Prokofiev.

Abans del món hi havia un món és un muntatge que explica tot de fenòmens científics de manera lúdica i amb un imaginari surrealista. És l'aposta d'Àreatangent, que es podrà veure a La Caldera del 17 al 19 de juliol.

Joel Joan, reelegit president de l'Acadèmia del Cinema Català

● Barcelona. Joel Joan ha estat reelegit president de l'Acadèmia del Cinema Català (ACC). La junta ha incorporat dos nous membres: el director de càsting Pep Armengol, que s'ocuparà de l'àrea de relacions amb els socis, i el productor Ricard Figueras (Invitro Films), que serà el responsable de relacions amb els productors. L'ens ha crescut de 120 a 180 socis i confien assolir en breu els 300 associats. L'ACC ha contactat amb l'Academy of Motion Pictures Arts and Sciences (l'Acadèmia de Hollywood) per rebre el reconeixement oficial i poder presentar films en català perquè optin a l'Oscar a la millor pel·lícula de parla no anglesa. / EL PUNT

Cornellà abonarà 6 euros als joves que comprin llibres a Sant Jordi

● Cornellà de Llobregat. L'Ajuntament de Cornellà vol incentivar la lectura dels joves del municipi. En el marc de la campanya *Ciutat de la lectura* i amb motiu de la Diada de Sant Jordi, el consistori subvencionarà demà amb sis euros la compra de llibres als més joves. Tindran accés a l'abonament estudiants d'ESO, de batxillerat i de cicles formatius dels centres de Cornellà. Només podran fer una sol·licitud i hauran de lliurar el comprovant de la compra a l'entitat Trail-ler. / EFE

El festival d'estiu de Barcelona

<<<

▶▶ Al centre, a primera fila, Jordi Martí, Alessandro Serena, Fura, Marcello Chiarenza i Ricardo Szwarczer, envoltats de la troupe Kàmchatka.

El Grec farà bandera del circ contemporani en l'obertura

◉ El muntatge italià 'El jardí dels estels' obrirà el programa la nit del 20 de juny

◉ La mostra aposta per tots els públics i redueix els preus per a grups familiars

GEMMA TRAMULLAS
BARCELONA

Després de dècades de marginació, el circ, almenys el circ contemporani que fusiona les tècniques clàssiques amb el teatre i la dansa, està de moda. Després de l'èxit dels dos últims anys, la Nit del Circ del festival Grec es trasllada aquest estiu a la inauguració, i aquesta novetat representa una doble aposta: tant pel circ com pel públic familiar. El director de la mostra, Ricardo Szwarczer, va avançar ahir els quatre espectacles del programa dirigits a totes les

edats i va anunciar que per a aquests muntatges s'ha fixat un preu únic de 8 euros per persona per a grups familiars (nens de fins a 16 anys acompanyats per un màxim de dos adults). Aviat s'anunciaran també preus especials per a la resta de l'oferta del festival.

«No és una aposta políticament correcta –va assegurar Szwarczer–, sinó per la tasca formativa del públic que té el Grec. Quan ets petit, hi ha moments que et toquen emocionalment i que queden per sempre». El jardí dels estels, un doble espectacle de «nou circ italià» (amb un gran

contingut simbòlic), dirigit per Alessandro Serena i Marcello Chiarenza, es representarà a l'amfiteatre i als renovats jardins del teatre els dies 20 i 21 de juny. La primera part, que es va estrenar fa dos anys en el festival Trapezi de Reus, està protagonitzada per una companyia d'acrobates kenyans que fan una lectura circense del *Càntic de les criatures* de Sant Francesc d'Assís; en la segona, una de les protagonistes és la trapezista catalana Fura.

DANSA I MÚSICA / La programació familiar es completarà amb un espectacle de la companyia It Dansa (del 7 al 10 de juliol al Mercat de les Flors); *Música per a les feres*, un programa de música, cine i teatre que promet posar l'Auditori de cap per avall i que compta amb la interpretació en directe de l'Orquestra Simfònica de

Barcelona i Nacional de Catalunya i la participació del grup de Kàmchatka (11 de juliol) i, per acabar, *Abans del món hi havia un món*, una obra de teatre que aborda l'evolució humana i la ciència de manera lúdica i surrealista (del 17 al 19 de juliol, a La Caldera).

L'aposta del Grec per col·locar el circ el primer dia suposa, en la pràctica, reduir a un sol espectacle l'oferta de circ del festival (l'any passat n'hi havia dos). No obstant, Szwarczer va insistir, citant els experts, que «el circ té la clau de la innovació de les arts escèniques per la seva capacitat de comunicació amb el públic». El delegat de cultura de l'Ajuntament, Jordi Martí, va afegir que «la plena normalitat no s'aconseguirà fins que Barcelona tingui un espai exclusiu d'exhibició per a les arts del circ». ■

emergents

A 10 metres de terra

G. T.
BARCELONA

Pertanyent a una família d'alta volada (el seu germà és paracaidista), Fura és la trapezista catalana més internacional. Amb 1,60 metres d'altura i 45 quilos de pes, aquesta dona vola, literalment. «El dia que vaig pujar a un trapezi vaig descobrir que el meu cos estava fet per a això –explica–. M'agradava més estar en l'aire que no pas a terra. És com si a dalt no existissin lleis que limitessin

Fura

▶ Barcelona, 1970 ▶ Va estudiar dansa i acrobàcia aèria a París i a la seu del Cirque du Soleil al Canadà ▶ Inaugura el festival Grec

el moviment. Des d'allà dalt busco un nou punt de vista i veig un món molt més lliure que des de la terra».

Amb el seu trapezi en forma d'estrella, és l'única catalana en el repartiment de l'espectacle inaugural del Grec. Acostumada a actuar al carrer, ara prepara el seu primer muntatge de sala, *Nell'aria aperta*, en el qual barreja el teatre, la dansa i les coreografies aèries. «A diferència del circ clàssic, per a mi la tècnica no és un fi en si mateix, sinó un vehicle d'expressió», assegura. ■

Reportage TV Web **LA VANGUARDIA.es**.

http://www.lavanguardia.es/premium/publica/publica?COMPID=53556748463&ID_PAGINA=200806163&ID_FORMATO=9&PAGINACIO=1&SUBORDRE=3&TEXT

Turistas-actores ponen a prueba la hospitalidad de Barcelona

Con maleta en mano, un grupo de actores y espontáneos han recorrido la rambla de Poblenou hasta la playa simulando ser turistas recién llegados. El motivo de la actuación ha sido dar comienzo a Escena Poblenou, un festival que apuesta por un teatro nuevo, arriesgado y original.

Marta Cuatrecasas. **09 octubre 2008**.

Un festival generós

**La Strada. Graz, Àustria.
1-9 d'agost del 2008**

"La Strada és un festival de teatre de carrer i títeres dedicat als habitants de Graz que es duen a la ciutat durant l'agost", diu, convençut, Werner Schrempf, el director artístic. I és exactament el que es veu: no hi ha programació off ni artistes esportistes als carrers, vinguts d'altres llocs; no hi acuden espectadors amb autocaravanes o amb furgonetes per dormir-hi; tampoc no hi ha lotja. La ciutat té un aspecte del tot habitual. Ara bé: cada una de les actuacions que componen la programació de La Strada està plena —sense estretors— d'un públic que deu aportar el 50 per cent o més de l'ànima del festival.

La resposta dels habitants de Graz, com a espectadors, és excel·lent. "El teatre de carrer gairebé no es coneix a Àustria i tot just estem descobrint el circ contemporani. Per això cada vegada en programem més. Aquí la gent coneix el circ tradicional, però no el que porta dramaturgia, el més teatral. A Viena de tant en tant fan alguna cosa així, però no a la resta del país. I a la gent li agrada molt descobrir nous llenguatges!"

Després de veure uns quants espectacles i parlar amb Schrempf, queda clar que hi ha una estreta relació entre l'elaboració de la programació i la preparació crítica i emocional del públic. En les actuacions, en sala o al carrer, la gent hi participa de mil maneres:riu, balla, se sorprèn, comenta, es diverteix. "A l'hora de fer el programa, no busquem espectacles que provoquin, sinó que involucrin", diu el director. "Volem aportar alguna cosa a la ciutat per donar-li color, però que sigui intel·ligent. Si veus *Le Jardin*, de Didier André i Jean-Paul Lefebvre, o bé *Circus Klezmer*, són alguna cosa més que obres boniques. I el *Circus Klezmer*, per exemple, ara podria estar deu dies més en cartell i continuaria omplint el teatre cada dia." Al llarg d'onze edicions, La Strada ha fet molta feina, fins ha arribat a canviar la vida nocturna de la ciutat de Graz els caps de setmana d'agost i s'ha convertit en un referent a tot Àustria.

Durant la setmana llarga que dura el festival, aquest any s'han vist vint produccions diferents, sis de les quals eren estrenes absolutes i set, coproduccions de La Strada. Són, comparativament amb altres esdeveniments semblants, pocs actes; tots es repeteixen i mai no hi ha una aglomeració d'espectacles que impossibiliti veure-ho tot. És un festival tranquil. Els artistes que hi participen, ho fan professionalment (aquest any, en total 200), i "no ho fan només a canvi d'allotjament i poder passar el barret; les actuacions es paguen".

Pocs espectacles i ben triats. Al programa de La Strada, el que sorprèn és l'heterogeneïtat de les propostes. "Sense risc no hi pot haver desenvolupament",

Jean-Paul Letebvre en un moment de *Le Jardin*

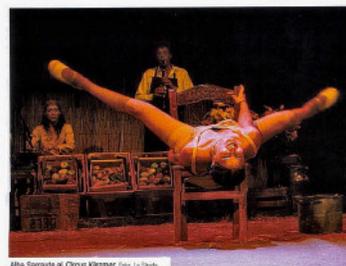
Foto: La Strada

afirma Werner Schrempf, i aquest risc passa, per exemple, per proposar el joc resultant d'un taller de dinàmiques de carrer (*Electric Invasion*, d'un grup mixt d'austriacs i eslovens que literalment va arrossegar el públic); portar produccions de companyies novelles amb una evident manca de rotalge (el cas d'una companyia holandesa que era el programa precisament per això, "perquè algú els ha de contractar perquè vagin millorant el seu treball"), i, entre altres propostes, fer un passí de Kamohátka un dilluns a les set del matí per als treballadors més matiners.

Una de les apostes més fortes del director artístic i els seus és fer arribar als carrers de Graz expressions de cultures diverses. Per això, aquest any hi havia artistes de molts països europeus. De Catalunya, hi havia *Kamohátka* i *Circus Klezmer* (vg. Zirkolika, núm. 3), dues propostes dirigides per Adrián Schwarzein. La primera, que, a més, era la imatge del cartell d'enguany de La Strada, són deu personatges d'un altre temps i d'un altre indret que arriben a la ciutat només amb les seves maletes i busquen relacionar-se amb la gent de la manera més natural. Van seduir els habitants d'una manera neta i hi van simpatitzar de seguida, fins i tot al passí de les set del matí, que els artistes van coincidir a qualificar d'excel·lent. El *Klezmer* va aconseguir un èxit de públic absolut just el 80è aniversari de la desaparició de la comunitat jueva de Graz. Aplaudiments eufòrics d'uns espectadors completament implicats en la història, com si ho haguessin assajat.

Cesc Martínez

Alba Serrano al *Circus Klezmer*. Foto: La Strada

16 ZIRKOLIKA 18

ZIRKOLIKA. Revista de les Arts Circenses. Nº 18. Tardor 2008. Any IV. P. 16

Ampliació:

Una de les apostes més fortes del director artístic i els seus és fer arribar als carrers de Graz expressions de cultures diverses. Per això, aquest any hi havia artistes de molts països europeus. De Catalunya, hi havia *Kamohátka* i *Circus Klezmer* (vg. Zirkolika, núm. 3), dues propostes dirigides per Adrián Schwarzein. La primera, que, a més, era la imatge del cartell d'enguany de La Strada, són deu personatges d'un altre temps i d'un altre indret que arriben a la ciutat només amb les seves maletes i busquen relacionar-se amb la gent de la manera més natural. Van seduir els habitants d'una manera neta i hi van simpatitzar de seguida, fins i tot al passí de les set del matí, que els artistes van coincidir a qualificar d'excel·lent. El *Klezmer* va aconseguir un èxit de públic absolut just el 80è aniversari de la desaparició de la comunitat jueva de Graz. Aplaudiments eufòrics d'uns espectadors completament implicats en la història, com si ho haguessin assajat.

"Kamchatka" wint Grote Prijs op straattheaterfestival MiraMirO

BEGO | Dinsdag 29 Juli 2008

(Belga) Een internationale jury heeft de Grote Prijs van het internationaal straattheaterfestival MiraMirO uitgereikt aan "Kamchatka" van de groep Kamchatka, zo heeft de organisatie van MiraMirO dinsdag bekendgemaakt. De prijs ter waarde van 5.000 euro werd maandag uitgereikt aan het slot van de Gentse Feesten. De jury waardeerde het stuk van regisseur Adrian Schvarzstein vooral omdat het om "echt straattheater" gaat. De straat zelf en het publiek worden gebruikt als elementen, waardoor het spel elke keer anders is. In het stuk wordt niet gesproken. "Kamchatka" gaat over nieuwelingen in een land, die enkel een valies en een herinnering bezitten en zich moeten aanpassen. De publieksprijs ter waarde van 2.500 euro ging naar "Ready!" van Pol&Freddy. (TIP)

Straatfestival – julio 2008 - <http://www.straattheater.net>

(Traducció al espanyol)

Enamorarse de teatro callejero. Ya me aportó muchos momentos bellísimos. Y movería cielo y tierra para volver a ver algunos de ellos.

Enamorarse de 8 personas a la vez. Esto me sucedió en MiramirO. Junto con muchos otros observamos cada paso y cada gesto del grupo español Kamchàtka (www.kamchàtka.cat). Esos viajeros con sus maletas no hablan y sin embargo lo dicen todo sólo con su presencia. Con gran sutileza, hacen lo que todos soñamos hacer. Es tan precioso que emociona profundamente.

La función de ayer fue completamente distinta a la de anteayer, ello porque depende con lo que se encuentran en su camino. Esta vez fue un puesto con dulces. ¿Se atreverían a llevarse un dulce? ¿Y tú, espectador, te atreverías a hacerlo? Los viajeros de Kamchatka se llevaron el puesto completo de dulces y repartieron los caramelos entre los espectadores, lo cual irritó a la dueña. Un espectáculo a saborear como un caramelo. Se aprovecharon también de la generosidad de un niño comiéndose su algodón de azúcar. Una simple mirada y es imposible negarles algo. Alguien les ofreció una cerveza, la cual se repartieron entre ellos y el público. La solidaridad es una merced para ellos. Ser abierto de mente y libre, son valores que llevan dentro.

Con pocos medios hacen teatro callejero que llega al público creando a la vez su propio compromiso. Hasta ahora la compañía sólo estuvo en Gent, en Bélgica. Pero es un buen dato para festivales y espectadores que quieren dejarse sorprender por este potente colectivo. Es la simplicidad sin palabras que impresiona mucho. El director de la Compañía es Adrian Schvarzstein, un hombre con enormes cualidades y mucha versatilidad. Se puede ver la Compañía en las calles de Barcelona, donde su universo se hace el espejo de nuestro mundo. La unión hace la fuerza y con solidaridad se puede mover montañas. De eso me enamoré y de eso quisiera más. Dejaría mi comida servida para ver a la Compañía o, mejor aún, para compartirla con ella. Con ampollas en los pies caminaría kilómetros para verlos. El espacio público encontró una nueva dimensión con Cristina, Maïka, Sergi, Claudio, Andrea, Judit, Lluís, Albert, Josep, Edu, Santi, Gary, Ada, Prisca y Albert. En cada función actúan 8 de ellos y los otros dos observan. Así nos hacen viajar a un mundo que festeja con una maleta llena de sueños. ¿Quién es quién? No lo sé. Pero no importa, porque estos extranjeros sin palabras son unos cuentos fascinantes.

Johan Vanhie

Cultura & oci

VIDA SOCIAL
L'arribada dels nous iPhone provoca una allau de compradors

www.diariandorra.ad

ARTS ESCÈNIQUES | PROPOSTES CULTURALS A L'AIRE LLIURE

Dotze actors emigren a Ordino

L'espectacle 'Kamchátka' recrea pels carrers de la parròquia una lectura múltiple sobre el fenomen de la immigració ■ Es tracta d'un treball d'improvisació teatral que dirigeix l'argentí Adrian Schwarzstein

JOAN ANTONI GUERRERO
Ordino

Ets andorrà, però el teu pare ha nascut a Singapur i la teva mare va veure la llum per primera vegada a Suècia. "Aquesta és la història de tots", explica Adrian Schwarzstein, director argentí establert a Catalunya que avui presenta als carrers d'Ordino l'espectacle *Kamchátka* (18 hores a la plaça Major) un muntatge a l'aire lliure en què un grup de dotze actors interpreten el que es presenta com una lectura múltiple del que suposa el viatge, lligat a l'experiència migratòria o l'exili. Sigui com vulgui, situacions que aboquen l'ésser humà a escenaris on domina la improvisació.

El projecte va sorgir a partir d'un taller de teatre de carrer que va reunir professionals de diferents branques de les arts escèniques, des del teatre convencional, al de carrer, passant també pel clown. "Hem fet un treball d'investigació sobre la immigració i l'emigració i el fet de no parlar una mateixa llengua, que origina situacions inverosímils, absurdes i surrealistes en moltes ocasions", subratllava el director de l'espectacle, que aquests dies és a Holanda preparant un nou muntatge.

Schwarzstein assenyala, a més, que el comportament dels actors i les situacions que es produeixen d'improvist fan també que s'arribi a moments de "comicitat provocadora" els quals, fins ara, han deixat molt bon sabor de boca allà on l'espectacle s'ha pogut presentar, com és la Fira de l'Arrega o les festes de la Mercè de l'any passat, a Barcelona. El muntatge està ideat amb una clara vocació universal, apunta el director, i és precisament per aquest motiu que no hi ha paraules. "Amb el llenguatge universal involucrem el públic en una història, la de la immigració, que és la de tots", hi afegeix.

El projecte de *Kamchátka* (el títol fa referència a una llunyana i perduda península russa) es troba en permanent evolució i és diferent en funció del lloc on es presenta. Per això mateix ni tan sols té una durada prefixada, ja que de la mateixa manera que li pot passar a una persona que immigra, roman en un lloc sempre en funció de la capacitat de recepció del

Els dotze actors que actuen avui a Ordino han portat també 'Kamchátka' a les Rambles de Barcelona.

Música balcànica i circ pels carrers de la capital

Andorra la Vella també proposa per aquesta tarda una cita cultural pels carrers de la parròquia. En aquest cas, però, es tracta de l'actuació del col·lectiu Tandanka Orkestar, format per sis músics i sis actors, que es dedicaran a fer demostracions d'acrobatia, números de clown, acompanyats amb melobars i xanquers.

Aquest espectacle itinerant tindrà com a punt de partida la plaça Guillemó a les 17 hores i proposa un repertori de música balcànica i distraccions de circ. El muntatge, d'una durada de dues hores, finalitzarà el seu recorregut a la plaça de la Rotonda a les 19 hores.

La previsió és que recorri el Cap del Carrer, la plaça Rebés, la plaça del Poble, el carrer Doctor Vilanova, el carrer Prat de la Creu i el Parc Central al llarg de les dues hores

Els sis músics de l'orquestra en una imatge promocional.

amb dues parades a la plaça del Poble i al Parc Central.

L'espectacle de música balcànica està dissenyat per la companyia Passabarret Joglars, amb direcció musical d'Albert Galcerà i

escènica d'Albert Vinyes. El muntatge va néixer a partir de l'interès de la companyia en la música balcànica i després d'un viatge per Romania, on van investigar al voltant d'aquestes bandes.

mateix, comenta Schwarzstein. "A Ordino creiem que hi ha una bona base perquè l'espectacle tingui una bona acollida", s'aventura a dir el director.

Els dotze actors que intervien en el muntatge són Cristina Aguirre, Joan Català, Sergi Estebanell, Claudio Levati, Andrea Lorenzetti, Judit Ortiz, Albert Querol, Josep Roca, Santi Rovira, Gary Shochat, Ada Vilaró, Prisca Villa i Albert Vinyes. Els dotze treballen al voltant del que han acabat per anomenar com a "codi Kamchátka", que es basa eminentment en les regles de la improvisació teatral. De fet, el teatre de carrer és com una mena de gènere que reivindiquen en considerar-lo com un mitjà que "expressa, provoca i transforma espais i situacions de la vida en fets excepcionals. El joc és tan subtil i real que s'endinsa en la quotidianitat dels habitants" i s'acaba creant una "realitat paral·lela" en què l'espectador esdevé "part activa".

HOJE GRÁTIS
GARFO DE CARNE

ABASTEÇA E POUPE
6 cênt por litro

Participa no Plano Abastecimento e Poupe e beneficia de descontos nas compras de combustíveis.

www.jn.pt

Jornal de Notícias

SEGUNDA-FEIRA
7 de Maio de 2008
N.º 8 ano 173

EDIÇÃO PORTO
FECHADA ÀS 23:30H

DIRECTOR
JOSÉ LEITE PEREIRA

INTELECTOR ADJUNTO
ALFREDO LEITE

SUBDIRECTOR
PAULO FERREIRA

€0,75

CREDITO HABITACIONAL

UM ANO DE SEGUROS* GRÁTIS E AS MELHORES PRESTAÇÕES

*Seguros de Vida e Incapacidade por 1 ano, Taxa Fixa e 2 anos de Seguro Hospitalar e 1 ano de Seguro de Incapacidade por 1 ano.
www.creditohabitacao.pt

PARALISAÇÃO DE CAMIÕES PÁGINAS 3 A 5

GNR preparada para desimpedir estradas

Ministro Mário Lino não acompanhou Sócrates a Argel e ficou em Lisboa. MAI tem secretário de Estado de prevenção

→ **Jorge Lemos**, empresário amigo do ambiente e líder da revolta dos camionistas

GAIA PÁG. 21

Acusação de burla envolve defensores de direitos humanos

LOUSADA PÁG. 16

Roubaram 500 mil euros de roupas

ELEIÇÕES PÁGINA 31

McCain e Obama escondem opções para vice dos Estados Unidos

Kathleen Sebelius poderá ser a escolha democrata se Hillary recusar proposta

MAIS UM RECORDE PARA SERRALVES

PORTO PÁG. 57 → Para cima de 80 mil pessoas foram às 40 horas non-stop da festa que reuniu vários eventos

DESPORTO

→ **Euro 2008**
Emigrantes anteciparam Dia de Portugal em Neuchâtel

→ **Pai de Pepe**
"Graças a Deus ele não joga pelo Brasil" P.47

Oferta da armação
na compra das lentes

de 15 de Maio
a 30 de Junho

www.grupotico.pt

Válida para as coleções W. Street e Michelo Roma, com lentes com anti-reflexo*

1.º grupo de óptica português

CIUDADES DE ENCUENTRO

"Kamchàtka", de Adrián Schvarstein (Barcelona).

XXXI FITEI

Una apuesta por la ciudad

La XXXI edición del FITEI se plasmó en Oporto en junio pasado como una demostración de que los espectáculos de gran calidad artística son compatibles con un público plural y fiel. La programación ha recogido tanto espectáculos de texto y reflexión conceptual como montajes visuales con estéticas diversas; todos ellos han aportado además un alto grado de compromiso ético y social. Sin embargo, el festival más antiguo de Portugal se celebra sin el apoyo de la institución municipal.

En Casa - Abrigo, la compañía portuguesa Circolando evoca y conmueve, rescata y fascina, hace que el espectador se traslade al seno materno en un pasado próximo que no se debería olvidar.

questa, canto coral, todo un mundo civilizado se muestra con una poética preurbana. *Casa - Abrigo* evoca y conmueve, rescata y fascina, hace que el espectador se traslade al seno materno en un pasado próximo que no se debería olvidar.

La narración

El tercer trabajo de investigación antropológica es el presentado por la compañía lisboeta Teatro Meridional. *Contos em Viagem - Cabo Verde* recoge los cuentos de diferentes autores en una puesta en escena que revive todo el mundo tradicional caboverdiano. En este tipo de espectáculos la palabra adquiere un protagonismo evidente; sin embargo, la propuesta dirigida por Miguel Seabra posee una belleza singular debido al equilibrio entre el contenido de los textos y el formidable trabajo de Carla Galvao y Fernando Mota, actriz y músico respectivamente. Y es que, por una parte, los cuentos recorren mitos e historias locales aunque transmiten sensibilidades universales. Y por otra, la puesta en escena plasma un mundo ritual y misterioso como es el de los cuenteros tradicionales con la noche, la luna, la arena, el agua, el fuego y el color de la luz como testigos. Los elementos de la naturaleza se dan cita conformando un espectáculo mágico en el que el fantástico músico y la estupenda actriz recrean toda la humanidad. La extraordinaria banda sonora realizada en vivo con medios elementales y la formidable interpretación de la actriz, tanto narrativa como gestual, hacen de este espectáculo un canto a la belleza y un homenaje a la cultural tradicional.

Intervenciones urbanas

Integrado en las 40 horas de la Fiesta de la Fundación Serralves, la compañía catalana Kamchátka presentó su espectáculo homónimo en una intervención con el público formando parte de la acción. *Kamchátka* es un espacio imaginario que surge tras la dictadura argentina que obliga a la emigración. De este modo, el espectáculo está compuesto por un grupo de inmigrantes que llegan a un lugar desconocido al que hay que descubrir. La puesta en escena consiste en un juego de exploración espacial a través de los sentidos, en un viaje por el medio, en un encuentro con la naturaleza, con la arquitectura, con las personas desconocidas, en un acercamiento a los lugares en el que la improvisación es el hilo conductor.

Los personajes que parecen salidos de una sociedad oprimida y decadente, portan maletas individuales como símbolo del recuerdo y de toda pertenencia personal. Hay toda una estética romántica del pasado pero, al tiempo, hay una transferencia de emociones dolorosas que han obligado a esos seres humanos a emprender un viaje incierto y tortuoso en busca de la libertad.

Alma Candela... Calor humano, un espectáculo propuesto por los palentinos de Alkimia 130, también habla de seres errantes pero, en este caso, son seres unidos por el fuego como símbolo del afecto, de la vida y del amor. En la explanada de la Casa de Música, la compañía castellana intervino el espacio trasladando al espectador a un mundo felliniano, fascinante, má-

FITEI em Serralves

“Kamchàtka” agita a festa da cultura “open” do Porto

“Kamchàtka”, teatro de rua vindo de Barcelona, idealizado por Adrian Schvarzstein, entra no Serralves em Festa! hoje (percurso Celeiro-Museu, 16h) e amanhã (percurso Pá - Parterre Central, 16h). Os actores da peça integrada no FITEI 31 falam de emigrações, de imigrações, de movimentos de pessoas que vivem entre a adaptação a um novo lugar e a

rotina do dia-a-dia, e criam cumplicidades com o público ocasional. O penúltimo dia do festival mais internacional de teatro de matriz portuense engloba ainda “Orestéia - O canto do bode”, por Folias d’Arte, no Mosteiro de S. Bento da Vitória (21.30h), e “Últimas palavras do gorila Albino” (Colectivo Artistas Unidos, no Teatro do Campo Alegre, às 22h).

M2

«En este escenario no hay telón. Las miradas de los asistentes se cruzan buscando a alguien que sobresalga entre tanta **borrachera** de cotidianeidad»

Tablas de acera y asfalto

Kamchatka, Nico Baixas y los cuadros del Prado, en prosencios de lujo

BEATRIZ PULIDO

En este primer escenario no hay tablas, ni paredes, ni telón. Las miradas de los asistentes se cruzan y confunden buscando alguien que sobresalga entre tanta borrachera de cotidianeidad.

Son las 18.00 horas, en la Plaza del Carmen y la noche es joven. La mayoría de los que *salpican* la calle, también. Un chico con el pelo cortado a segueta y mechas rubias pintadas con colador, ronda las inmediaciones del Teatro Muñoz Seca. Una señora no puede con la curiosidad y le pregunta si aquello va a durar mucho. El muchacho se encoge de hombros: «Yo soy un extra, como usted». Y algo de razón tiene.

Seis jóvenes ataviados con traje de viaje portan una maleta y cara de susto al salir del teatro. En ese dejarse llevar, que es el ejercicio de improvisación callejera, varios miembros del grupo Kamchatka se sienten atraídos por el objetivo del fotógrafo de M2. Con la misma energía abordan a un motorista y a un taxista que se ha equivocado de trayecto: le rodean y le ponen las maletas sobre el capó. El hombre no sabe si bajar el taxímetro o salir corriendo; centenares de personas lo miran divertidos.

Los actores y sus seguidores desembocan en la calle del Carmen persiguiendo a un señor con corbata que no se percató del séquito que lleva a su espalda. Asustan a un bebé, le cantan una nana, abrazan a los viandantes, hacen corrillo y ayudan a un hombre flauta a sacar un poco de recaudación. El teatro no fue jamás tanta calle.

Un poco más abajo, el Prado se acurruca bajo el lema de *Un cuadro contiene el alma de un pueblo*. Este público que abarrota el auditorio del museo es menos callejero, más de salón y pintura. José Ramón Fernández ha creado un espectáculo en el que cuatro actores y un pianista, de la compañía Escénate, hilvanan textos de autores españoles del siglo XIX, en un viaje a través de la pintura. «Para mí, la pintura del siglo XIX es teatro», reconocía el propio Fernández.

Lejos del silencio y de las suaves notas que desprende el piano, en otra plaza, la de Callao, un hombre llama la atención desde el interior de uno de los escaparates de FNAC. Sus alaridos se escuchan en toda la Gran Vía. «Voy a quemar los pájaros y las gaviotas, que parecen ratas con alas». No tarda mucho en aparecer el primer ceño encogido. «¿Qué hace este tío?». Este tío es Nico Baixas y su función se llama *Gos com fug*. Algo que se emplea en la Cataluña rural para designar aquello que no se sabe muy bien lo que es. No hace falta saber más.

«Esto es una *grillada*». Lo dice un chico delante del ejercicio de papiroflexia que realiza Nico con las manos, mientras permanece con la cabeza bajo su chaqueta. Luego mancha el cristal con jabón y hace pinturas extrañas. «¿Está actuando ahora?». Nadie responde, pero sí que lo está haciendo. Sus extremidades son ahora como marionetas con las que recrea una historia de violencia y sexo. La calle se ríe en su rincón de Preciados.

La sede de la Consejería de Cultura se convirtió en un escenario. / SERGIO GONZÁLEZ

Nico Baixas, durante su espectáculo en FNAC. / BERNABÉ CORDÓN

Albert Boadella, durante su conferencia en Alcalá, 31. / SERGIO GONZÁLEZ

Los Titiriteros de Binéfar hicieron las delicias de los niños. / SERGIO GONZÁLEZ

BERNABÉ CORDÓN

MIRADAS PARA EL MUNDO. La Plaza del Carmen se llenó ayer de maletas, con el espectáculo de improvisación callejera de Kamchatka. Seis jóvenes vestidos de viaje y cargando con equipaje se hicieron los dueños del corazón de la ciudad y conquistaron a las decenas de personas que les vieron interactuar con mensajeros, taxistas y el fotógrafo de M2. Otra forma de transformar situaciones de la vida en hechos excepcionales.

MOVIMIENTO CULTURAL PARA TODOS LOS PÚBLICOS

El público, sorprendido y atento ante la actuación de Kamchatka en la calle Príncipe ayer. / R. BENEYTO

La escena más alternativa: ALT.08

Hasta el 16 de marzo, el festival de performance, danza y teatro invade las calles viguesas

M.M. / VIGO

La calle Príncipe como estación, como lugar de tránsito y entre la multitud de viandantes, maletas y viajeros. Kamchátka, la compañía catalana, encargada de inaugurar ayer el Festival Alt.08 de Vigo dejó su particular muestra del teatro de calle. Un teatro en el que los espectadores pudieron dejar su huella, en un diálogo entre actores y público para hacer reflexionar sobre la adaptación de las personas en lugares ajenos. El espectáculo repetirá experiencia hoy en Príncipe a partir de las 19.00 horas.

Kamchátka es una muestra más "del sentimiento de vanguardia" de Vigo al que hacía referencia ayer el teniente de alcal-

El espectáculo "Kamchatka" volverá a mostrarse hoy. / R. BENEYTO

de, Santiago Domínguez, en la presentación del festival. Un evento que en la Casa das Artes muestra hasta el 16 de marzo varias exposiciones de interés como el mapa sonoro de la ciudad de la mano del colectivo Escoltar.org.

El mapa, elaborado el pasado año desde el MARCO, muestra un callejero de Vigo con varios puntos destacados. Al tocarlos, en una pantalla surge una ficha y una foto del lugar mientras se oyen los ruidos del emplazamiento como el tren de Vigo a

Oporto; el muelle o la Praza da Estrela a medianoche.

El Alt.08, sin embargo, no se queda encerrado en fronteras. Con el billete hacia Berlín, presenta también en la Casa das Artes la muestra fotográfica "Entre documento e obra de arte fotográfica

teatral en Berlín e o seu entorno". Bellísimas imaxes muestran el pulso teatral de la ciudad de moda europea donde, atención, hay dos agencias dedicadas exclusivamente a la fotografía de teatro, Drama y Bildbühne. Para saber más, Casa das Artes.

Para no perderse lo más "in"

Hoy
19.00 horas. Rúa do Príncipe. La compañía Kamchátka de Cataluña presenta su espectáculo de viajeros itinerantes del mismo nombre.
20.30 horas. Casa das Artes, primer piso. Lidia G. Zolio & Txalo Oloza de Cataluña y Chile presentan la exposhow "Super-pop".

Mañana

20.30 horas. Casa das Artes, primer piso. Lidia G. Zolio & Txalo Oloza de Cataluña y Chile presentan la exposhow "Super-pop".

Martes, día 26

12.00 horas. Praza do Calvario. En escena, "Proxecto 12x12" de Estela Lloves. La artista gallega nos hace reflexionar en este peculiar espectáculo de danza sobre el sufrimiento del humano a la hora de olvidar, de desprenderse de tantas cosas y personas.

21.00 horas. Auditorio Municipal. Proyección de la película "Hermanos Oligor" de Joan López Lloret. En el filme, se recrea la historia de dos jóvenes que durante tres años se encerraron en un sótano para crear un mundo de marionetas y artilugios mecánicos.

Miércoles, día 27

12.00 horas. Praza do Calvario. En escena, "Proxecto 12x12" de la gallega Estela Lloves (Danza).

21.00 horas. Casa das Artes. La compañía de teatro valenciana El pont flotant interpretará la obra "Cómo piedras".

Durante el resto de la semana, proseguirán las actuaciones.

COMENÇA UNA ATREVIDA MOSTRA D'ARTS ESCÈNIQUES A BARCELONA

Un escenari per al risc

El Festival Escena Pobleu proposa teatre, circ i dansa de joves autors

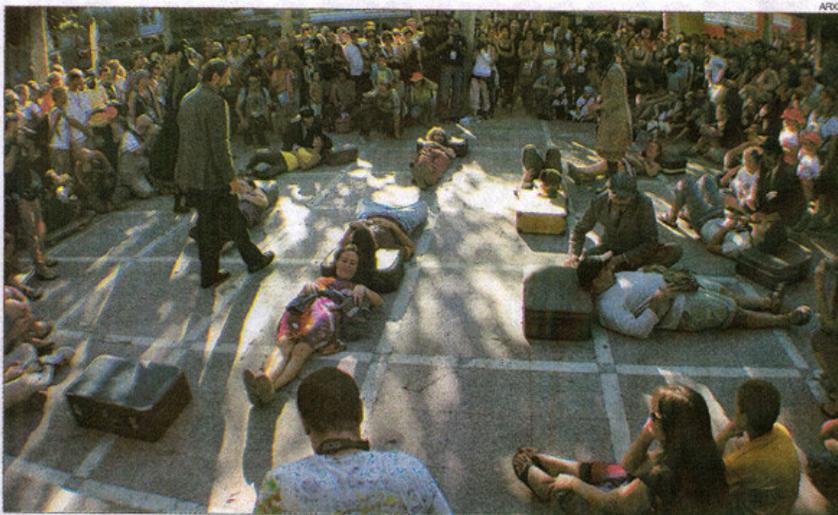
GEMMA TRAMULLAS
BARCELONA

Famílies del barri i espectacles d'avantguarda. En qualsevol altre lloc que no fos el Pobleu, la combinació grinyolaria. Però allà no passa. L'únic districte de Barcelona on veïns i artistes han teixit una relació de complicitat acull des d'avui fins diumenge la sisena edició del Festival Escena Pobleu. El programa consta de 26 ofertes de teatre físic, clown, dansa, circ, teatre de carrer i experiments escènics locals i internacionals que ningú ha etiquetat encara i que ocuparan carrers i centres culturals del barri.

En aquesta mostra els creadors s'arrisquen i el públic no fa res més que ocupar un seient o pagar una entrada (2 euros la més cara). L'espectador pot comentar el que

ha vist, fins i tot si no ha entès res. És el cas de les *performances* titulades *A cegues*, que tindran lloc a Can Felipa divendres (amb Lidia González i Txalo Tolosa), dissabte (Bestué & Vives, Christopher Williams i Diego Anido) i diumenge (Mar Arza i Maria Montseny).

«Vam ajuntar professionals de les arts visuals i escèniques que no es coneixien i els vam proposar una cita a cegues –explica Ada Vilaró, codirectora del festival–. Des del mes de maig han tingut temps per intercanviar experiències artístiques i el resultat es veurà en públic per primera vegada». Després de les actuacions, s'obrirà un fòrum per comentar-les amb el públic. «El distintiu del festival és que la gent no habituada a anar al teatre hi trobi propostes molt contemporànies», afegeix Vilaró.

► El públic interactua amb els artistes de *Kamtchátka*, al festival del 2006.

Els espectadors poden comentar l'obra que acaben de veure, fins i tot si no han entès res

Kamtchátka va ser un dels experiments de l'edició de l'any passat. Va sorgir d'un taller de teatre de carrer i des d'aleshores s'ha presentat amb èxit a la Fira de Teatre de Tàrraga i ha estat convidat a festivals d'Espanya, França i Itàlia. Els 12 membres de *Kamtchátka* actuaran diumenge (rambla del Pobleu, a les 19.00 hores). Una altra proposta destacada és *Serial Paradise*, del romanès Cosmin Manolescu, el primer especta-

cle de dansa satírica que aterra a la ciutat.

Festival Escena Pobleu és de les poques iniciatives que, a Barcelona, aposten per l'exhibició de la creació jove més arriscada. Va néixer amb un pressupost ridícul que, sis anys després, es manté en 80.000 euros. Amb cada edició els seus fundadors es pregunten si l'any que ve els quadraran els números. ■

Ampliació :

Kamtchátka fue uno de los experimentos de la edición del año pasado. Surgió de un taller de teatro de calle y desde entonces se ha presentado con éxito en la Fira de Teatre de Tàrraga y ha sido invitado a festivales de España, Francia e Italia. Los 12 miembros de *Kamtchátka* actuarán el domingo (Rambla de Pobleu a las 19.00 horas). Otra propuesta destacada es *Serial Paradise*, del rumano Cosmin Manolescu, el primer es-

pectáculo de danza satírica que aterriza en la ciudad.

Festival Escena Pobleu es de las pocas iniciativas que, en Barcelona, apuestan por la exhibición de la creación joven más arriesgada. Nació con un presupuesto ridículo que, seis años después, se mantiene en 80.000 euros. Con cada edición sus fundadores se preguntan si el año próximo les cuadrarán los números. ■

Espai, humor i cos al VI Festival de Tardor Escena Poblenou, que omplirà els carrers del barri del 18 al 21 d'octubre

Fer VIA al voltant de la caravana

Teresa Bruna
BARCELONA

Espai, humor i cos són els tres eixos que configuren el contingut d'Escena Poblenou, que arriba amb novetats tan interessants com la incorporació al projecte VIA, Viatges d'Interès Artístic, al qual ja estan inscrits els festivals francesos de Label Rue i Ramonville.

El festival, organitzat amb la direcció artística de la coreògrafa Ada Vilaró i Sergi Estebanell, té aquest any la col·laboració d'altres entitats artístiques especialitzades en diferents llenguatges. Són La Porta (moviment, dansa i espai), El Hangar (multimèdies i au-

diovisuals), Niu Espai Artístic Contemporani (investigació sonora) i El Palacete de la Boro (arts del moviment, antidansa i transgressió de l'estètica de la bellesa). Aquesta col·laboració avala la varietat dels 22 muntatges, entre els quals hi ha les companyies Los Gingers, els romanesos DCM Company, Jackie Star (clown, França), Bambalina (València) i Xirriquiteula, un dels grups que ens ha representat a Frankfurt.

Escena Poblenou inclou també el primer espectacle de la companyia Kamchátka, que va obtenir un èxit notable a Tàrrega. Aquest grup va néixer en l'àmbit del festival dins del

Workshop que es va organitzar l'any passat. Després d'aquell primer contacte, s'han continuat trobant fins a posar en solfa un muntatge basat en la improvisació i interacció amb el públic. Aquest any hi haurà també un Workshop en què es treballarà el món dels bufons.

La caravana VIA

És el símbol del projecte i viatja pels tres festivals que el formen, amb una companyia procedent de cada un: Michael & Caroline (Ramonville, Midi-Pyrénées); La Chouing (Label Rue, Languedoc Roussillon) i la Cònica/Lacònica (Escena Poblenou, Catalunya). La Caravana es converteix en punt de

La companyia Kamchátka presenta el seu primer espectacle, de gran èxit a Tàrrega ■ ESCENA

trobada. Estarà instal·lada a la plaça Can Felipa.

Escena Poblenou va néixer amb la il·lusió de ser una trobada d'artistes procedents de diversos àmbits amb un denominador comú de creació i investigació, fugint dels conceptes escènics tradicionals. "La característica del festival és que les companyies poden mostrar treballs que estan en procés de creació, per interactuar i intercanviar informacions amb altres companyies", diu Ada Vilaró.

Inf.: Escenapoblenou.com ■

Valls acull el III Festival Guant

La ciutat de Valls ja està preparada també per rebre les desenes de titellaires que hi aniran a presentar les seves creacions en el marc del 3r Festival Internacional de Teatre de Titelles de l'Alt Camp, Guant, que tindrà lloc al Teatre Principal d'aquesta ciutat del 19 al 28 d'octubre. El festival, que només amb dos anys s'ha situat en un lloc capdavanter del gènere, va rebre l'any passat prop de 8.000 espectadors.

En aquesta edició hi intervinclaran 27 companyies (13 de procedència nacional i internacional), que presenten 29 espectacles en un total de 62 representacions en 10 dies.

Les companyies catalanes són Pengim Penjam, Pa Sucat, Trukitrek, L'Estenedor, La Cònica Lacònica, Animac, Txo Titelles, Tàbola Rosa, Ne Me Titerer Pas, Marduix, El Sidral, saraus i saragates teatrals, Rocamora, Teatre Nu i Microcosmos.

Improvisación y sencillez, las reglas de oro del código Kamchátka

Un grupo de doce artistas de todas las disciplinas escénicas se embarcaron hace un año en la aventura de buscar, a los ojos de los espectadores, todas las acepciones sentimentales de la palabra "viaje". Lo hacen dirigidos por Adrian Schvarzstein y con la ayuda de un montaje que recupera la esencia del teatro de calle.

(Viene de la primera página). Todos los que forman Kamchátka coinciden: no hablan de producto final sino de trabajo continuado, de "investigar este código", puntualiza Sergi Estebanell. ¿Qué código? / ¿Cuál? El código Kamchátka, ese que dice que la improvisación manda. Que no preparen ningún otro espectáculo porque la pieza homónima, Kamchátka, no se acaba nunca. Andrea Lorenzetti habla de "creación por evolución" y Sergi vuelve a la conversación para nombrar la segunda de las reglas de oro del código por el cual se rigen: "Sumamos, sumamos y sumamos". La

aritmética de la compañía para por añadir a su maleta artística todo lo que aprenden en cada función para forjar su "memoria común", como define Santi Rovira.

Aún así, cada uno de ellos suma al código su historia particular. Gary Schochat (el guiri) llega del mundo de los videojuegos, el cine y la televisión; del clown, aunque han tocado también otras notas, vienen Albert Vinyes, Judit Ortiz y Josep Roca, un bibliotecario que quiere dejar de serlo. Claudio Levati, uno de los tres italianos de este barco, también es músico. Los otros son Andrea Lorenzetti, que combina el clown con los títeres ("son mundos paralelos y algún día se encontrarán", dice) y Prisca Villa, llegada del teatro de calle. Santi Rovira es "ingeniero de estudio, cajero de oficio y, de vocación, cuentacuentos", y Cristina Aguirre que, aunque incluso canta en un grupo, comenzó con el teatro de texto. Como Albert Querol,

aunque este último derivó su camino hacia el clown. Los dos últimos tripulantes son Sergi Estebanell y Ada Vilaró, comandantes en jefe del Festival Escena Poblenou, el mismo que los acogió por primera vez hace ya casi un año.

Ada es la encargada de citar la tercera regla del código Kamchátka: "Trabajar con cosas esenciales, básicas, pequeñas, afectivas. Como la escucha, la receptividad o la comunicación". Josep añade: "El objetivo es refrescar la condición, que todos tenemos, de seres humanos / la humanidad". Y Ada vuelve para cerrar regla y parágrafo: "Si no hay encuentro, no existe Kamchátka".

Para encontrar al espectador por la vía rápida, nada mejor que el impacto visual al que juegan estos doce creadores, que invaden la calle, partenaire de la compañía a otra regla del código Kamchátka: te

relacionarás con tu espacio. Y, si quieres que el encuentro sea, como mínimo, emotivo, hablamos de temas universales. Aunque la llegada y la despedida de estos viajeros evoca entre el público, primero que nada, la inmigración, esto no ha sido intencionado. El viaje, que vertebra el montaje, tiene muchas otras acepciones sentimentales, como el exilio o los refugiados. Porque, como indica la última regla del código Kamchátka, esta vez con cortesía de Sergi, "lo que queremos decir no está nunca cerrado del todo".

Como tampoco lo está el destino o el origen de su peregrinaje. Pero ninguno de los dos es Kamchátka, aquella remota península "imprescindible para sobrevivir en el Risk", apunta Sergi, que explica que escogieron este desconocido paraje por la distancia. "Es lejano, muy lejano, y nos permite mantener una idea muy abierta de nuestro viaje, sin acepciones". Porque cada uno que se lo encuentre en una calle, una plaza o un mercado pueda imaginar su propio viaje, su propio destino, su propia Itaca o su Kamchátka particular.

Buena parte de los componentes de la travesía Kamchátka, en su hábitat natural, la calle.

SANTI COGOLLUDO

De profesor a director

El encargado de plantar la semilla del proyecto Kamchátka fue el profesor de un curso de teatro de calle en el Poblenou. Pero no era un maestro cualquiera, era el actor argentino Adrian Schvarzstein. El proyecto tomó forma y él pasó de profesor a director, aunque su - muchos - trabajos en el extranjero, hagan que los Kamchátkas se autogestionen buena parte de la temporada.

La Barca, una ópera moderna que dirige con Gabriel Garrido, es la última de una larga lista de propuestas artísticas que van desde sus trabajos en el Circo Ronaldo, del cual es miembro desde el 1999, hasta espectáculos propios como La cama o El hombre verde (en la imagen).

La calle está muerta en la capital

En Barcelona, el teatro de calle es ilegal. "Si sólo puedes actuar festivos, y no en la calle un día normal, el espíritu del teatro de calle en u ociudad como oBarcelona no tiene omucho sentido", critica Gary. Seg normativas municipales, sólo se puede hacer teatro en espacios reservados: esta actividad. ¿En las Ramblas, por ejemplo? Contesta Andrea: "Sólo es aparador, allí no hay sitio para lo que hacemos nosotros", añade. El teatro calle, nacido como una liberación total de las artes en comunidad, está rodeado delimitado y casi prohibido en la capital catalana.

Su relación íntima con el espacio y la sencillez de su puesta en escena los acerca al origen del teatro de calle en estado puro, un género que, para Albert Vinyes, "se está salvando gracias a propuestas muy interesantes que vienen del mundo del circo". En teatro, continúa, "hay demasiada chatarra", montajes grandes y espectaculares que pierden la proximidad con el público, lo que ellos reivindican desde el minuto 1.

Los puedes ver en las Fiestas de la Mercè de Barcelona.

Traducción del artículo original en lengua catalana

**Televisión Autónoma de Catalunya. [España]
Telenoticias Mediodía 10/09/07**

Tàrrega baja el telón de una nueva edición de la Fira de Teatre con gran éxito de público
"... más allá del público que siempre llena las calles de Tàrrega, la repercusión de esta Fira, se tiene que valorar también por el impacto que los espectáculos consiguen en los programadores. Son catalanes, aunque parecen personajes deportados de algún país lejano. Su actuación ha llamado la atención de una programadora inglesa que ha llegado a Tàrrega buscando espectáculos de calle."

Sian Thomas del Hat Fair [Reino Unido] : **"Interactúan muy bien con el público y en mi festival estoy buscando precisamente espectáculos de calle que traten el tema de los movimientos de las personas humanas"**

Quién se los quiera llevar, lo tiene muy fácil, los **Kamchàtka** , así se llama esta compañía, caben todos en una sola furgoneta. Carolina Rosich. TV3. Tàrrega.

<http://www.telenoticies.cat/pnoticies/notItem.jsp?item=noticia&idint=214355>

**Televisión Autónoma de Catalunya. [España]
30 Minuts [30 Minutos]. La metamorfosis de Tàrrega. 16/09/07**

[Imágenes de la primera actuación – de cuatro realizadas- de **Kamchàtka** en la Fira Tàrrega 2007]

<http://www.tv3.cat/p30minuts/30Seccio.jsp>

'Kamchátka' sorprendió en la FiraTàrrega con nueve personajes llegados de Rusia

También participan en la Feria, que empezó el pasado 6 de septiembre, espectáculos circenses, cabaré, danza y teatro

ESTRELLA DIGITAL/EFE | 0:50 h. | 10-09-07 |

MADRID/BARCELONA

Nueve personajes bien abrigados, con maletas viejas y sorprendidos ante lo que veían a su alrededor, han aparecido cada día hasta ayer en las calles de Tàrrega, a la hora de máximo calor, en un pasacalles interactivo del colectivo Kamchátka que ha hecho las delicias del público. Son artistas de calle del citado colectivo y para hacer honor a su nombre, Kamchátka, parecían recién llegados de la península rusa, con una mirada curiosa que ha atrapado la atención general.

Han jugado con la gente cada día, apilando las maletas, observando como salía cerveza del bar del ateneo leridano y repartiendo abrazos, sonrisas y besos.

Kamchátka es un colectivo surgido de Escena Poblenu, festival barcelonés que ha quedado comprometido con los franceses Ramonville, de la región de Midi-Pyrenées, y Label Rue de Languedoc-Roussillon, en el proyecto transpirenaico europeo de intercambio de difusión de espectáculos VIA (viajes de interés artístico) presentado en FiraTàrrega.

La robótica en las artes escénicas ha estado también presente en la feria de teatro de calle con la actuación de Marcel-lí Antúnez, uno de los fundadores de La Fura dels Baus, con trayectoria en solitario desde hace más de quince años, en un espectáculo muy en su línea de sensores electrónicos y dibujos animados hechos por él mismo.

En ese apartado, se presentó un bar automatizado, el BARRA, artilugio mecánico de Jorda Ferré, creador de "El gigante de los 7 mares" del Fórum 2004, que sirvió de pretexto para hablar de la soledad de un "niño burbuja" o un caballo automatizado relinchando con ojos brillantes que aparecía en un espectáculo de calle.

Digno de mencionar y en contraste con la clásica tómbola y los autochoques de fiesta mayor que también pueden encontrarse durante estos días en Tàrrega, es el *Sensazione* de los belgas 'Time Circus & Laika', un montaje participativo inspirado en un parque de atracciones antiguo en donde el público puede subirse a una noria de madera animado por los actores.

Камчатка

www.kamchatka.cat

CONTACTE :

Sandia Frérot Morales

+34 687 78 77 40

info@kamchatka.cat